

عنوان مقاله:

مدل سازمان مربی گرا در صنعت بیمه ایران براساس عوامل منابع انسانی، زمینه های کسب و کار و نقش واسطه ای فرهنگ مربی گری

محل انتشار:

پژوهشهای مدیریت عمومی، دوره 6، شماره 21 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

خلاصه مقاله:

سازمان مربی گرا یک چهره جدید سازمانی است که بر موضوع مربی گری به عنوان یک استراتژی موثر در توسعه نیروی انسانی و یادگیری سازمانی تمرکز دارد. مساله این تحقیق شناسایی عوامل اثرگذار بر ایجاد یک سازمان مربی گراست که پس از شناسایی در سه دسته عوامل منابع انسانی، زمینه های کسب و کار و فرهنگ مربی گری خلاصه گردیده و از طریق روش تحقیق پیمایش به وسیله یک پرسشنامه توصیفی اثر زمینه های منابع انسانی و کسب و کار به عنوان متغیرهای مستقل و فرهنگ مربی گری به عنوان متغیر میانجی بر ایجاد یک سازمان مربی گرا به عنوان متغیر وابسته آزمون گردیده و تناسب مدل مفهومی تحقیق از طریق فن تحلیل عاملی و نرم افزار لیزرل بررسی شده است. یافته های تحقیق شامل معرفی عوامل اثرگذار بر ایجاد سازمان مربی گرا و ارائه الگویی برای یک سازمان مربی گرا براساس مهارت های ورزش و بازی، ارزش های فرهنگ بومی و متغیرهای ذاتی صنعت بیمه ایران است که به صورت ۷ فرضیه اصلی و ۲۸ فرضیه جزئی برای بیان روابط مستقیم و غیر مستقیم میان عوامل فوق الذکر با سازمان مربی گرا سازماندهی و نهایتاً همه فرضیات اصلی و تعداد ۲۲ فرضیه جزئی به تایید رسیده است. نتایج تحقیق همسو با ادبیات مربی گری است؛ یعنی براساس میزان تاثیر به ترتیب عوامل منابع انسانی، زمینه های کسب و کار و فرهنگ مربی گری اولویت بندی شده اند. ضمناً اثر واسطه ای فرهنگ مربی گری بر رابطه هردو عامل دیگر با سازمان مربی گرا مثبت و قوی ارزیابی شده است. اهم پیشنهاد های تحقیق بر مبنای همین اثرات ارائه و به محققین بعدی نیز بررسی مدل تحقیق در بخش خصوصی بیمه و سایر سازمانها برای تبدیل شدن آن به یک مدل عمومی توصیه شده است.

کلمات کلیدی:

مربی گری، سازمان مربی گرا، اجتهاد، سازمان دانا، حکمت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1801660>

